

## *Tajemství run*

**Runy.** Jsou spojovány s magií, čarodějnictvím a věštěním. Používají se k věštění, zdobí se jimi amulety. Proč se znaky, které sloužily k zápisu slov, začaly používat v magii? Nebo snad kdysi magické symboly v dávných dobách sloužily ještě i jako abeceda?

**Jaká je historie run? Proč byly rozšířeny od Skandinávie až po Altaj?**

**Čím se liší sibiřské runy od skandinávských a starogermánských, a také slovanských run? Je možné, že mají stejný kořen původu?**



**S runami je spojeno mnoho tajemství, a některá z nich byla poodhalena prostřednictvím vědomého snění. A ukázalo se, že historie run je mnohem starší, než si představujeme, a vedla na Altaj...**

Do údolí se snesl šeríkový opar. Divoká step odpočívá od parného dne. Unavený vítr prohání po zemi chomáče suché trávy, a rozžhavené slunce se sklání do šeríkových mraků. Osamělý pták roztáhl křídla a vznáší se nad stříbřitou stuhou řeky. Kdesi v dálce dohořívají vrcholky sněhobílých hor.

Náhle se ozve dusot kopyt. Malé stádo rychlých koní cválalo k řece a zvedalo za sebou oblak prachu. Šplouchají se ve vodě a hlasitě frkají. Jeden z nich se oddělil a cválal podél břehu. Jeho dlouhá černá hřívka se třepotala ve větru jako ženské vlasy. Sněhobílé tělo koně mu dodává zvláštní podobu. Bílý kůň s černou hřívou a černým ocasem se náhle zastavil opodál od stáda. Otočil hlavu a v očích se mu zableskla zlatá záře. Ještě okamžik a seděla na něm jezdka.

Dlouhý, zlatými ozdobami vyšíváný oděv jezdka spadl dolů a hlavu jí zdobil dlouhý chochol z vlasů převázaný širokou stuhou. Vlasy jezdka vypadaly jako koňský ohon. Dívala se do dálky, směrem k horám, a její mandlovité tmavé oči jiskřily zlatým světlem.

*„Tohle je altajská princezna, jejíž tělo bylo nalezeno v altajské mohyle,“* prolétlo mi vědomím. Místní ji uctívají jako bohyni a říkají jí Kadyn. Ale já už se s ní setkala v jednom ze snů a vím, že se jmenuje Udeje (viz téma: Příběh altajské princezny).

Udeje máchla rukou a... její kůň ji nesl vzduchem. Něco neodolatelného mě neslo za ní. A hle, už je na úpatí majestátní hory s mohutným zasněženým vrcholem. *„Tohle je hora Bělucha,“* problesklo znovu vědomím. A vtom jsem si všimla podivných znaků na Udejenině oblečení. Byly to vyšité runy.

Udeje se zastavila a seskočila z koně. Pokynula mi, abych ji následovala do odhalujícího se otvoru v hoře. Po překonání hromady spadaného kamení jsme se ocitli na mlžném svahu, ale v... jiném světě, v paralelním světě, takzvané Šambale. Vždyť hora Bělucha je severní branou do Šambaly.



V dálce v mlze byly vidět podivné stavby podobné čínským pagodám, indickým chrámům a ruským teremům. Některé stavby vypadaly jako středověké evropské hrady.

*„Zde jsou propojeny všechny kultury,“* řekla Udeje. Nebo spíš její řeč se přeložila někde v mém nitru.

*„Na Zemi přišly mnohé civilizace z jiných kosmických světů. A všechny zanechaly v kultuře svou stopu. A tak v epoše od vás vzdálené, na jedné z planet systému Orion, zaslechli volání o pomoc v boji proti černým příchozím z antisvěta. Toto volání přišlo z vaší planety. Vyslaly ho světlé civilizace, které sem přišly už dříve.*

*Odpověděli jsme na toto volání a přišli jsme pomoci. Jsme civilizace pocházející z posvátných koní. V průběhu mísení se s ostatními rasami vesmíru na energetické úrovni jsme se stali humanoidy. Obecně to tak probíhá vždycky. Všechny humanoidní rasy jsou výsledkem smíšení s jinými rasami na energetické úrovni.*

*Mnohé z ostatních ras na Zemi jsou zastoupeny ve zvířecí podobě (viz téma: Historie totemových zvířat aneb z koho jsme vzešli).*

*Ale o tom teď hovořit nebudeme. Naše civilizace přinesla na Zemi zvláštní znaky. Tyto znaky graficky znázorňují zvuky a vlny vesmíru, jeho frekvence. S jejich pomocí jsme začali působit na černá monstra okupující planetu, a podařilo se nám pomocí Siriánků (civilizace, která přišla ze soustavy Siria také na pomoc Zemi) zahnat černé draky antisvěta do hlubin planety a sevřít je krystaly (viz další témata).*

*Tyto znaky se nazývají runy. Runy se nedají používat v každodenním životě. Pomocí nich se zaznamenávaly pouze zvukové formule, s jejichž pomocí lze měnit prostor a čas, a tak bojovat s temnými civilizacemi, s entitami antisvěta, ale také se léčit, vylepšovat tento svět a jeho prostor. Podobné zvukové formule se na Zemi zachovaly v podobě manter. Pravda, mnohé již bylo v průběhu času zkresleno. Runové zvukové formule se také nazývaly zaklínadly. Nesměly však být zneužívány ke škodě živých bytostí, nesměly způsobovat zlo světlému světu.*

*Společně se Siriánky jsme se usadili na kontinentu, který lidé později nazvali Hyperborea. Právě v těchto končinách jsme postavili chrám vln Země a Kosmu, kam jsme umístili runy, vyryté do diamantových krystalů. Tvar run - odráží prostoro-časové charakteristiky elektromagnetických vln kosmu. Různé střídání runových tvarů vede k působení na vlny prostoru, na pevnou i jemnou materii. V tom spočívá podstata magie starověkých run.*

*Krystaly s runami nám pomáhaly řídit krystaly Země, které postavili ještě příchozí mimozemšťané z Faetonu, včetně krystalu hory Kailás v Tibetu. Tento krystal byl vždy kormidlem planety Země. Mnoho jeho stěn však, bohužel, ukořistili Anunnaki z Nibiru a staly se nepřístupnými pro světlé civilizace. Proto se krystaly run staly nepostradatelným nástrojem, aby zabránily Anunnaki a dalším představitelům antisvěta přístup do světlých světů, do kterých otevíral portály Kailás a další krystaly planety."*

A vtom Udeje přistoupila k obrovské hoře, v níž se opět otevřela kamenná deska a pustila nás dovnitř. Uvnitř byla obrovská jeskyně, celá zalitá zlatým světlem vycházejícím z krajkované stavby podobné pagodě. Tato stavba stála v zadní části jeskyně na ostrově obklopeném vodou. Velmi rychle jsme se ocitli přímo u stavby. Vypadala jako prolamovaný altánek v čínském stylu. Tento altánek byl celý otevřený, ale zdálo se, že se do něj nedá dostat. Chránilo ho nějaké elastické pole. Teprve když Udeje vložila zlatou kouli do tlamy zlatého draka u vchodu, pole zmizelo. Ale jakmile jsme překročili práh, objevilo se znovu, ale z druhé strany. K tomu, abychom se dostali z altánku ven, bylo potřeba něco jiného.

Tady uprostřed pod střešou byla zlatá nádrž s baňatými stěnami, z níž vyzařovala záře. Vystoupali jsme po schodech na vrchol nádrže. Odtud bylo vidět, že je zcela naplněna třpytivými krystaly, z nichž každý byl velký jako hlava. Na krystalech hořely vyryté runy.

*„Nyní jsou uchovávány zde, v tomto světě, Vždyť i Hyperborea zmizela z vámi viditelného prostoru a byla přenesena do tohoto světa, který se na Východě nazývá Šambalou.*

*Byla však doba, kdy na Zemi přiletěli piráti z temného systému kosmu. To bylo v epoše Atlantidy a v době, kdy Hyperborea byla ještě trojrozměrná,“ pokračovala Udeje.*

*„Vůdce pirátů se představil jménem starověkého borejského hrdiny Ódina. Nějak se dozvěděl o runových krystalech a rozhodl se je ukrást. Právě kvůli nim přiletěl na Zemi.*

*Piráťů však nebylo mnoho, i vydali se za vládcem Atlantidy Poseidónem, aby získali podporu, vždyť Atlantida byla na pokraji války s Hyperborejí. Atlantáané dovolili usadit se falešnému Ódinovi a jeho kompanii na hranici své říše, nedaleko zemí Hyperboreje. Nyní je to území Skandinávie.*

*Tehdy byly těžké časy. Atlantida přesto zaútočila na Hyperboreu pomocí tektonických zbraní. Hyperborejci byli nuceni postavit obrannou clonu. Výsledkem byla katastrofa, která Atlantidu smetla do hlubin oceánu.*

*Hyperborea byla silně poničena, ale její poslední ostrov na severu přežil ještě dva tisíce let. Lstivý pirát Ódin ukradl Atlantánům tajemství dlouhého života, za což byl Atlantány poslán jako zločinec do portálu času a ocitl se v raném středověku, kde se prohlásil za boha pro okolní divoké lidi.*

*Dlouho se snažil dostat k cenným krystalům s runami. Podařilo se mu je však spatřit až těsně před samotným vzestupem Hyperboreje do Šambaly. Krystal hory Méru, který se nyní nachází na dně Severního ledového oceánu, nevydržel a Hyperborejci tenkrát museli odejít.*

*Přepsali jsme prastaré runové symboly na jiné kameny a dřevěné destičky a rozdali je lidem, kteří opouštěli Hyperboreu před jejím zánikem. Těm, kteří nebyli schopni vystoupit v těle. Tak si lidé odnesli symboly run s sebou. Moje sestry a já jsme pak byly s nimi, abychom jim pomohly odejít. Vedly jsme je do altajských hor. Část lidí odvedl Árij přes pohoří Ural do Arkaimu a dále do ruských zemí, střední Asie a Persie, část lidí odvedl Ráma. Ten měl nejdelší cestu - do Tibetu, přes Himálaj do Indie.*

*Runy jsme odnesli na Altaj.*

*Na poslední chvíli před vzestupem se Ódinovi podařilo dostat do pokladnice. Nepodařilo se mu však sebrat ani jeden z krystalů. Ohnivý paprsek z runy ho připravil o oko a odmrštil ho do díry času. Proletěl jí a ocitl se vržen do jiné doby o několik tisíc let později. Tak se ocitl ve třetím století ve Skandinávii. Jakmile se tam ocitl, uvědomil si, že runy jsou nyní před ním navždy ukryty. Rozhodl se tedy najít jejich kopie v Asii, kam jsme je odnesli.*

*Dlouhá staletí Ódin hledal runy, aby jejich prostřednictvím ovládl svět, jak si myslel.*

*Lidé v Asii mezitím začali částečně zapomínat na magickou sílu run a začali je používat k zápisu své řeči. Z run se tak stala abeceda. Lidé však cítili, že slova*



zapsaná runami jsou účinnější než jen ta vyslovená. Proto nadále runami zaznamenávali především prosby k bohům a vyšším silám.

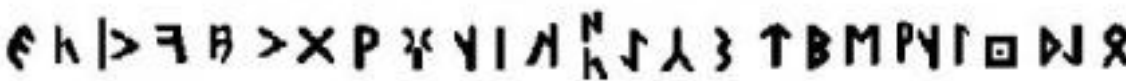
A tak se Ódinovi opět podařilo získat runy v jejich kamenné verzi. Vzal je k sobě a rozhodl se je vyzkoušet tím, že vytáhl z minulosti své pirátské kolegy. Dlouho Ódin bojoval s runami, ale to, co tehdy dělal, nebylo zlé a podařilo se mu to. Jeden po druhém se v tom světě začali projevovat další ‚bohové‘ Skandinávců a Germánů, včetně Ódinovy družky Friggy.

Tak je Ódin vytáhl skrze díru časů.

Ódin z nich pocítil sílu a celému okolí oznámil, že teď vládne světu on. Ale při prvních pokusech s runami, aby pod sebou přeorganizoval svět, ty ho začaly házet na zem, lámat kosti, vhadzovat na stromy vzhůru nohama a tak dále. Runy nechtěly vykonávat příkazy vytvářející zkázu a smrt. Tehdy Ódin a jeho družina začali vymýšlet způsoby, jak runy přelstít. Začali jim dávat jiné významy. Nakonec se zničené runy podřídily. Jejich zvuková struktura se však změnila. Písmo zůstalo stejné, ale zvukový význam se změnil. Tak vznikly skandinávské a germánské runy – futhark.



Футарк - германо-скандинавские руны



Кëк тюрки - тюркские руны

Tyto runy se staly novou magickou abecedou Západu. Bylo možné je používat ke škodě, ale světlé skutky se s jejich pomocí, bohužel, deformovaly na temné. Proto nelze používat runy v bílé magii s označením futhark. Futhark - podřizuje prostor temnotě antisvěta. Vidí pokřivené vlny vesmíru antisvěta a působí dle jeho pokřivených zákonů. Čistý význam si uchovaly sibiřské runy. Mírně deformované runy Slovanů. Stalo se tak proto, že v pozdějších dobách, kdy Skandinávci měli velký vliv na Rus, tak přinesli pokřivené runy - futhark. Tak se vše i promíchalo, bohužel.

S runami je třeba zacházet velmi opatrně. Jsou velmi silné. A hlavně neudělat chybu. Zkreslené runy jsou velmi nebezpečné. Manipulace s nimi zbavuje možnosti přejít do světlých světů v příštích deseti znovuzrozeních.“

Udeje se odmlčela a vytáhla z nádrže jeden krystal s runou. Vložila ho do tlamy smaragdového draka. Okolí zaplnil zelený opar. Zmizel altánek-chrám, jeskyně, a hora, do které jsme vstoupili, se ocitla hodně daleko.

...Vpředu se rozprostírala step, přes kterou vítr hnal suchou travu a prach, prach věků, který skrýval tajemství dávných písem a zaklínadel...

**Zapsala Valeria Kolcova 07.07.2014**